

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Viator Christianvs Recta Ac Regia in coelum Via tendens

Soliloquium Animae. Vallis Liliorum. De Tribus Tabernaculis. Gemitus & suspiria animæ pœnitentis, seu de Vera Compunctione Cordis. Cohortatio ad Spiritualem profectum

Thomas <von Kempen>

Coloniae Agrippinae, 1682

X. De contemptu omnium consolationum terrenarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53320](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53320)

CAP. X. *De contemptu omnium consolationum terrenarum.*

Psal. 76. **R**enuit consolari anima mea.

Noli evagari anima mea post vanitates & insanias falsas; sed convertere ad Dominum Deum tuum, quia ipse fons totius consolationis.

Solidum solatium non est in Creaturis:

Quicquid in hominibus quaeris aut in creaturis, perdes, & perditum senties; quia potest aliquid solatii in eis apparere, nihil autem permanere.

Sed in solo Deo.

Cur frustra deciperis? Stultum est mendicare à paupere, cum dives sufficienter voluerit dare.

Iac. 1.

Omnis creatura pauper est ad consolandum, Deus autem dives est in gratia, qui dat omnibus affluentem, & non improperat; si tamen quaeris diligenter, patienterque expectaveris.

Gen. 8.

2. Revertere anima, revertere columba ad Noe in arcam, ad Christum in cordis secretum,

quia

quia
secur
rius,
N
mane
furie
pane
Si
mita
net,
ne d
laqu
ris,
N
extr
tute
ba,
rege
ad
de a
fitq
3
enti
ulla
re a
dio
1
tion
rit,
poi
quia

quia diu foris manere non est
securum. Reneue consolari exte-
rius, si vis recreari interius.

Non hæ-
rendum
foris.

Noli cum corvo extra arcam
manere, sed cadaver cito fuge. E-
furiens redi, pascet te Christus
pane cœli.

Si necessitas urget, vel infir-
mitas aliquando ad extra te te-
net, moram cave, redi mox intra,
ne diluvio verborum pereas, aut
laqueo tentantis inimici capia-
ris.

Multæ sunt infidiæ libenter
extra vagantis animæ, & magnæ
tutelæ citò revertentis colum-
bæ. *Qua cum non invenisset, ubi
requiesceret pes ejus, reversa est
ad Noë in arcam.* Et tu ergo va-
de ad cellam tuam, & habita ibi;
sitque tibi grave esse alibi.

Vbi tot
pericula-

3. Beata anima, cujus consci-
entia ante Deum munda est, nec
ulla tenetur re vana; neque amo-
re alicujus inquinata, neque o-
dio tabefacta.

Anima
unde
beata,

Beata, quæ nullam consola-
tionem ab aliqua creatura quæ-
rit, sed omnem spem suam in Deo
ponit.

Beata, quæ respicit omnem forinsecam & temporalem requiem, & quæcumque ad carnis pertinent commodum; atque libenter pro Christo amplectitur laborem & defectum.

Beata, quæ seipsam Deo committit, ut secum faciat, sicut illi placuerit.

Beata, quæ numquam gloriam suam quærit, nunquam voluntatem suam fieri desiderat; sed Dei gloriam & voluntatem in omnibus rebus intendit, amat & proponit.

Beata, quæ se alienam facit ab omnibus temporalibus rebus, & puram se servat apud Deum in cunctis actibus suis.

Felicitas
animæ
soli Deo
inhæren-
tis.

4. O quæcumque talis es anima, gaude & lætare non modice; quia vales jam versari in intimis & cœlestibus, & Deum laudare diebus ac noctibus.

Ezech. 21 Beata & benedicta à Deo, cuius desideria sursum sunt. Cuius manus & brachia expansa sunt, sicut duæ alæ Cherubim. Cuius oculi mundi, ad contemplandum Deum.

Cujus omnis vigor & labor interior vadit & ascendit, & non revertitur, donec inueniat, quem solum præ omnibus amat. Et cum inuenit, tunc omnibus oblitus, sequitur eum, quocumque dilectus voluerit & duxerit.

Ut autem locutus fuerit, gaudebit ad vocem ejus dicentis: Ego dilectus tuus, unicus & electus. *Ego merces tua magna nimis.* Esto humilis ad prospera, & fortis inter aduersa.

Gen. 15.

Ecce qui diligunt me, quomodo consolantur per me. Quam dulciter putas tractabuntur, cum deposita omni molestia corporis & animæ, ad æternam requiem suscipiuntur.

5. O si tali fruere dulcedine, quemadmodum anima sancta, Deo dilecta & devota; quando sopitis sensibus, sursum in spiritu fertur, & elevatur super semetipsam in amplexus dilecti; & Deo per intimæ dilectionis vinculum copulatur.

Animæ
sanctæ
dulcedo

O Deus meus, cordis mei thesaurus verus, non ignoras, quin hoc doloris mei intus absconditi

uni-

unicum foret refrigerium.

Datur
pro merito
Dei bene-
placito.

Sed hujus unctionis tu clar-
gitor es & infusor. Tu doces, tu
hortaris; tu foves, tu consolaris,
tu provehis & sustentas; tu ducis
& reducis; & facis cum anima,
quam elegisti, sicut vis; & totum
bonum est, quicquid agis & vis.

Ego verò quasi vas acidum,
& boni spiritus tui infusione in-
dignus, peto sacram ipsius ema-
nationem mihi ampliari, quate-
nus & internæ dilectionis tuæ
dulcedinem gustare, & sacras il-
las delicias valeam præsentire;
quas animam tibi studiose va-
cantem non diffido frequenter
mereri.

Odoravi à longe aromata cæ-
lestia, cum de anima sancta me-
ditatus sum quædam interiora
mentis studia.

6. Sed tu Domine scis, quàm
rara mihi, quàm tenuis est æter-
norum cogitatio, quam frequen-
ter arentia verba, quam rudis in-
tellectus & impacata conscien-
tia, quam confusa interiora mea,
inilluminata & indevota, nec a-
licujus, nisi meâ solummodo
culpâ,

In-

In
rens
cum
de b
pertr
ccele
ejus
quill
Deo
dulce
Et
men
7.
& te
inver
& ser
mula
ma ti
locut
Ill
libus
de in
Vi
mnib
solar
Di
meo:
scient
pidæ,
neque

Interdum tamen viam quaerens ad interiora, assumptis mecum cogitationibus in secreto, de bonis electæ animæ seriose pertracto; quantæ sint lætitiæ cœlestes, ac deliciæ spirituales in ejus corde: quæ pax, quæ tranquillitas, quæ spes & exultatio in Deo salutari suo: cujus eloquium dulce, & faciès decora.

Et licet brevis sit mora, est tamen gratiosa hora.

7. Hæc autem me cogitante, & te illuminante tenebras meas, invenio super me justas querelas: & sentio per occultas gratiæ rimulas, quia talis & talis est anima tibi intime unita, & sic tu ei locutus es.

Illam tacet ab omnibus sensibilibus; & tu loqueris ei in spiritu de invisibilibus.

Videtur quasi derelicta ab omnibus creaturis: & tu eam consolaris modis ineffabilibus.

Dixi ego rursus hæc in corde meo: Væ animæ peccatrici, conscientiæ gravi, conversationi tepidæ, non habenti lumen gratiæ, neque solatium spirituale; quaerenti

Bona animæ piæ considerare utile.

En quæ & qualia sint illa.

renti lacrymas, nec inveniēti aliquas.

Pax huic, quæ Christum sincere diligit, & oculos cordis sui ab eo nunquam defleat? sed quæ placita sunt ei, semper inquit, quia in pace & æquitate ambulabit, & in gaudio ejus non miscebitur alienus.

Videbit, quod bonum est otium ejus, & gustabit, quia suavis est Dominus Deus suus, in quo confidit.

Elongabit se à tumultibus externis, & expectabit cum proventu magno adventum ejus in intimis.

Ecce sic operatur Deus in variis sibi electis: Si quis venerit ad eum, non revertetur vacuus, qui libenter dat aquam sitiēti, & panem esurienti.

Deus animam inhabitans quid operetur in ea.

8. Deus meus, cum introieris in domum amanti te animæ, nonne pasces eam tuo lacte, & deduces aliquando etiam extra se, præ abundantia tua dulcedine, ad capiendum te sine aliqua corporali imagine?

O veritas, veritas; quantum

valet &
queris
sine, &
sine &
fruitio
tur on
Ext
fidente
Sanct
præro
gratia
dis ad
& ad f
sensu
Rec
dici (I
serico
de co
conso
CAP
e
O
U
Deus
ratur
mus,
aman

va

valet & agit charitas! Tunc loqueris illi verbum tuum secretissime, & ostendis ei omnia novissima & antiqua in charitate & fruitione felicissima, ubi finiuntur omnia verba humana.

Ex tunc facis maxime tibi confidentem de æterna requie, de Sanctorum consocietate: quia prærogando pignus spiritualis gratiæ, valentiorum utique reddis ad speranda, quæ non videt, & ad spernenda præsentia, quæ sensu tenet.

Recordare mei pauperis mendici (Pater bone) per viscera misericordiæ tuæ, & mitte panem de cælo verum, verbum bonum, consolatione & gratia plenum.

CAP. XI. *De magna dulcedine
& consolatione in Deo.*

Omnia ossa mea dicent, Domine quis similis tibi? *Psal. 34.*

Unus est, & similis illi non est, Deus meus est; & omne comparatum ei, nihil est. Dilectus inimicus, & amicus fidelissimus; qui amantem se nunquam deserit, sed

Deus amicus fidelissimus.